

- несприятливі природно-антропогенні процеси.

Науковий керівник – Мельник І.О., канд. екон. наук, доцент, кафедра економіки підприємств, Миколаївський національний аграрний університет

ОСНОВНІ НАПРЯМИ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ

Даніч В.В., здобувач вищої освіти,

Миколаївський національний аграрний університет

У ХХІ ст. виживуть лише ті держави, які матимуть достатні сили та засоби, а головне волю до подальшого існування.

До основних напрямів забезпечення національної безпеки в екологічній сфері відповідно з Законом України «Про основи національної безпеки України» належать:

- здійснення комплексу заходів, які гарантують екологічні/ безпеку ядерних об'єктів і надійний радіаційний захист населення та довкілля, зведення до мінімуму впливу наслідків аварії на Чорнобильській АЕС;
- впровадження у виробництво сучасних, екологічно безпечних, ресурсо- та енергозберігаючих технологій, підвищення ефективності використання природних ресурсів, розвиток технологій переробки та утилізації відходів;
- поліпшення екологічного стану річок України, насамперед басейну р. Дніпро, та якості питної води;
- запобігання забрудненню Чорного та Азовського морів і поліпшення їх екологічного стану;
- стабілізація та поліпшення екологічного стану в містах і промислових центрах Донецько-Придніпровського регіону;

- недопущення неконтрольованого ввезення в Україну екологічно небезпечних технологій, речовин і матеріалів, збудників хвороб, небезпечних для людей, тварин, рослин, організмів;

- реалізація заходів щодо зменшення негативного впливу глобальних екологічних проблем на стан екологічної безпеки України, розширення її участі у міжнародному співробітництві з цих питань [1].

Окрім цього, на зовнішньому рівні можна виділити також і інші напрями забезпечення національної безпеки:

- перехід до екологічно чистих технологій;
- унеможливлення створення на території України "смітника світових відходів", розміщення екологічно небезпечних підприємств;

- унеможливлення створення екологічної колонії світу: вивіз природних ресурсів з України, захоронення на території країни небезпечних відходів, розміщення або перенесення до країни «брудних» галузей промисловості, застарілих технологій, експорт анти-екологічної продукції тощо;

- здійснення державного управління розподілом природних багатств в державі відповідних до національних інтересів, а не в угоду інтересам конкретних осіб, недопущення втручання у даний процес зовні;

- концептуальна неприйнятність концепції «золотого мільярду»;
- широка взаємодія у сфері забезпечення екологічної безпеки із Російською Федерацією;

- оптимізація системи моніторингу надзвичайних ситуацій техногенного, природного, соціально-політичного та воєнного характеру;

- активна участь у міжнародній миротворчій діяльності з метою недопущення ескалації екологічних конфліктів та мінімізації дії їх негативних наслідків на Україну [1,2].

Перелік напрямів забезпечення екологічної безпеки має корелювати із тими загрозами екологічній безпеці, які існують на конкретному етапі

розвитку країни. Саме тому є очевидним, що зміна рівня екологічної безпеки або характеру загроз, тягне за собою зміну напрямів забезпечення національної безпеки кожної країни.

Список використаних джерел

1. Електронний ресурс – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua>.
2. Макарова П. С. Економіка природокористування : Навч. посіб. / П. С. Макарова, Л. Д. Гармідер — К. : Центр учбової літератури, 2007. — 322 с.

Науковий керівник – Мельник І.О., канд. екон. наук, доцент, кафедра економіки підприємств, Миколаївський національний аграрний університет

ДИЛЕМА ЕКОЛОГІЇ В УКРАЇНІ: СУТНІСТЬ, ПРИЧИНИ ТА МЕТОДИ УСУНЕННЯ

Зось-Кіор М.В., доктор економічних наук, професор, професор кафедри менеджменту, Полтавська державна аграрна академія

Іщейкін Т.Є., кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту, Полтавська державна аграрна академія

Стопник А., здобувач вищої освіти спеціальності 075 Маркетинг, ступеню вищої освіти бакалавр, Полтавська державна аграрна академія

На сьогоднішній день, проблема екології в Україні, на нашу думку, залишається не до кінця вирішеною і тому, вона призводить до негативних екологічних, економічних та соціальних наслідків. Держава, з нашої точки зору, недостатньо зосереджує свою увагу на даній проблемі і через це з кожним днем ситуація значно загострюється. Саме тому ми вирішили дослідити дилему екології в Україні: її сутність, причини та методи усунення.

Дослідженнями проблем ресурсозбереження та ресурсоефективності займалися такі вітчизняні науковці як: Н.М. Вдовенко, О.В. Федірець, М.В.